

[Handelsministeren.]

med tilvejebringelsen af resultater af undersøgelser vedrørende forbedret energiøkonomi vil overveje at stille forslag om foranstaltninger — om fornødent ret indgribende — som ud fra energipolitiske vurderinger vil kunne bidrage til størst mulig energiøkonomi.

Af *Wichmann Madsen* (V) til indenrigsministeren (22/8 75):

„Vil ministeren indskærpe over for tilsynsrådene, at kommuner under i øvrigt lige økonomiske og tekniske vilkår ved licitationer skal antage det billigste tilbud?“

(Spm. nr. 329).

Begrundelse.

En kommunal licitations sag, der har været debatteret i pressen, har aktualiseret et gammelt stridsspørgsmål, nemlig om offentlige myndigheder er forpligtet til at antage det billigste tilbud ved licitationer. Statsrevisorerne har for nylig for statens vedkommende nævnt, at dette i princippet bør gælde.

Ministeren kunne derfor overveje, om dette princip burde indskræpes over for tilsynsrådene, der bl. a. fører tilsyn med kommunernes økonomiske forhold. Hensynet til skatteydernes penge bør i hvert fald tilsige, at der skal meget væsentlige saglige hensyn til, hvis man ved en licitation under i øvrigt sammenlignelige vilkår vrager det billigste.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (28/8 75):

Der er ikke i lovgivningen i almindelighed foreskrevet pligt for kommunalbestyrelser til at udbyde kommunale bygge- og anlægsarbejder i licitation. Kun enkelte specielle lovbestemmelser indeholder krav herom, men herudover vil licitation ofte være nødvendig for, at kommunalbestyrelsen kan opfylde sin forpligtelse til at forvalte kommunens midler på den økonomisk set mest forsvarlige måde.

Der skelnes i licitationsloven mellem *offentlig licitation*, hvor der rettes opfordring til at byde til en ubestemt kreds, og *bunden (ikke-offentlig) licitation*, hvor der rettes opfordring til at byde direkte og alene til

dem, fra hvem bud ønskes. Kun ved den bundne licitation er udbyderen forpligtet til, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat ved opfordringen til at byde, at antage det billigste bud eller forkaste dem alle.

Imidlertid må det understreges, at hvad enten kommunalbestyrelsen har pligt til at udbyde et arbejde i licitation eller ej, påhviler det kommunalbestyrelsen som indehaver af offentlig myndighed at varetage kommunens interesser bedst muligt. Dette indebærer bl. a., at kommunalbestyrelsen skal drage omsorg for, at arbejdet gennemføres så billigt som muligt under hensyntagen til arbejdets kvalitet, tidsterminer for arbejdets udførelse, kommunens særlige behov m. v.

Som også anført i spørgsmålet er prisbilligheden således ikke det eneste saglige hensyn. Om det billigste tilbud tillige er det bedste, må bero på forholdene i de enkelte konkrete tilfælde, og en angivelse af de faktorer, der i denne henseende kan og bør være bestemmende, er ikke mulig.

Som det fremgår af det anførte, har de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder ikke hjemmel til at pålægge kommunalbestyrelser pligt til på bestemte vilkår at antage laveste tilbud uden for de tilfælde, hvor en sådan pligt er fastsat i lovgivningen. Jeg har derfor ingen mulighed for at fremkomme med den ønskede indskræpelse over for tilsynsrådene.

Af *Sigsgaard* (VS) til handelsministeren (22/8 75):

„Har Danmark taget skridt i retning af at søge større dele af olieimporten fra Mellemøsten erstattet med olie fra Sovjetunionen?“

(Spm. nr. 330).

Begrundelse.

Der synes at være bred politisk enighed om, at Danmark bør reducere sin energifafhængighed, og der kan i den forbindelse næppe være i tvivl om, at det bedste middel hertil på kort og mellemlang sigt vil være at sprede olieimporten på flere producentlande — naturligvis under forudsætning af, at staten f. eks. via Dansk Olie & Naturgas A/S eller et fællesnordisk, statsligt kooperativt energiselskab overtager en stigende del af importen.